

3. negyedév / 2026.08.30. - 2026.09.05.

10 / Isten kincse benned

A remény, amely a törékenységben ragyog

A benned lévő kincs

„Isten ugyanis, aki ezt mondta: »Sötétségből világosság ragyogjon fel«, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van...” (2Korinthus 4:6–7, HUNB)

*Számodra mi vagy ki az igazi kincs?
Mitől olyan értékes számodra ez a kincs?
Mit tanultál meg, csak idővel igazán értékelni?*

*Hogyan állsz Jézussal: mit értékelsz Benne?
Melyik, Jézussal kapcsolatos tapasztalat különösen értékes számodra?
Változott az elmúlt években a Jézusról alkotott képed? Ha igen, hogyan?*

*Pál „törekeny edényekhez” hasonlít bennünket. Mit vált ki belőled ez a kép?
Mikor érzed magad törekenynek, sebezhetőnek, túlterheltnek vagy bizonytalannak?
Mit vált ki belőled, amikor azt olvasod, hogy Isten egy hozzád hasonló törekeny emberre bízta a kincsét?*

Isten ereje benned

„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak.” (2Korinthus 4:7, HUNB)

*Egy 1-től 10-ig terjedő skálán: mennyire érzed most magad erősnek?
(1 = teljesen kimerült, 10 = tele energiával)
Ki vagy mi ad erőt, amikor a saját tartalékaid kezdenek elfogyni?
Milyen szerepe van Istennek számodra mint erőforrásnak?*

*„Az erőnk Istentől származik” – mondja Pál. Te hogyan tapasztalod ezt? Mikor élted már át azt, hogy Isten erőt adott neked?
Milyen helyzetek mutatnak valamit Isten erejéből az életedben?
Miből vehetnék észre mások, hogy nem mindent a saját erődből oldasz meg?*

*Melyik helyzetben szeretnéd most különösen, hogy Isten ereje láthatóvá váljon benned?
„Nem csak magamra támaszkodom, hanem Istenre.” Hogyan nézhetne ez ki ma egészen konkrétan?*

A talpra állás bátorsága benned

„Minden oldalról nehézségek szorongatnak bennünket, de nem roppanunk össze. Tanácstalanok vagyunk, de nem esünk kétségbe. Földre terítenek bennünket, de újra felállunk és megyünk tovább.” (2Korinthus 4:8–9, NLB alapján, rövidítve)

Ennek a szövegnek melyik részével tudsz most leginkább azonosulni? Milyen élethelyzeted jut róla eszedbe?

Pál minden nehézség mögé odatesz egy „de”-t: „szorongatnak, de nem roppanunk össze”; „tanácstalanok vagyunk, de nem esünk kétségbe”. Melyik „de”-re van most szükséged az életedben?

Mi segít abban, hogy egy csalódás vagy vereség után újra talpra állj?

Közvetlenül előtte Pál ezt írja: „Így mindenki láthatja, hogy erőnk teljesen Istentől származik.” (2Korinthus 4:7, NLB alapján)

*Hol tapasztalod, hogy Isten erőt ad, hogy felállj és a továbbindulj?
Hogyan válik számodra kézzelfoghatóvá Isten jelenléte ilyen pillanatokban?*

Az "új" benned

„Ezért nem veszítjük el a bátorságunkat. Bár testi erőnk fogyatkozik, az élet, amelyet Isten ad nekünk, napról napra megújul.” (2Korinthus 4:16, HFA alapján)

Hogyan veszed észre a hétköznapiakban, hogy fogy az erőd? Inkább testileg érzed a kimerültséget (sport, alváshiány...), vagy lelkieg-szellemileg (tanulás, közösségi média, veszekedés...)?

Miből veszed észre, hogy szünetre van szükséged?

Mennyire könnyű vagy nehéz komolyan vened a saját határaidat?

Mennyire nehéz bevallanod, hogy elfogyott az erőd? Mikor megy ez könnyebben?

*„Az élet, amelyet Isten ad nekünk, napról napra megújul.” Mit jelenthet ez számodra?
Hol fedezel fel apró jeleket arra, hogy valami megújul benned?*

Egy másik fordítás így fogalmaz: „Belső emberünk napról napra megújul.” (2Korinthus 4:16, HUNB alapján)

Mi teszi most próbára a belső emberedet?

Mi segíthetne abban, hogy teret adj Isten megújító munkájának?

Hogyan erősíthetné meg Isten ma a "belsődet"?

A benned lévő dicsőség

„Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk.” (2Korinthus 4:17, HUNB)

Mit érzel azzal kapcsolatban, hogy Pál a jelenlegi nehézségeket „könnyű tehernek (szenvedésnek)” nevezi?

Mikor adhat egy ilyen mondat reményt és erőt a kitartáshoz? Mikor hangzik inkább úgy, mintha csak a későbbi jóval vigasztalna?

Hogyan lehet komolyan venni a szenvedést, és közben mégis bízni abban, hogy nem a szenvedése az utolsó szó?

Mi segít abban, hogy a nehéz helyzeteket nagyobb összefüggésben lásd?

Mit képzelsz el a „minden mértéket meghaladó dicsőség” alatt?

Melyik helyzetet élnéd meg másképp, ha Isten jövője nagyobb súlyt kapna számodra?

Hol tapasztalsz már ma valami ízelítőt abból, amit Isten megígért?

Az előtted álló öröm

„Ezért nem arra a nehézségre szegezzük a tekintetünket, amelyet most látunk, hanem előre nézünk arra, amit még nem láttunk. Mert a most látható gondok hamar elmúlnak, az az öröm viszont, amelyet még nem láttunk, örökké tart.” (2Korinthus 4:18, NLB alapján)

Amikor egy probléma foglalkoztat, mekkora helyet foglal el a gondolataidban?

Mi nehezíti meg, hogy valami másra irányítsd a figyelmedet?

Mi segít neked abban, hogy komolyan vedd a gondjaidat, de ne engedd, hogy teljesen meghatározzanak?

Milyen szerepe van ebben Istennek és a vele való kapcsolatodnak?

Pál olyan valamire irányítja a tekintetét, amit még nem látott. Mit ért ez alatt?

Hogyan lehet valamire nézni, amit még nem láttunk?

Hogyan reménykedhetsz Isten jövőjében még akkor is, ha még nem láthatod?

Öröm, öröm, öröm. Örökké! Hogyan képezed ezt el?

Mit vált ki belőled ez a gondolat?

Mi segíthetne ma abban, hogy tudatosan, egy gondról, az Isten által ígért jövőre irányítsd a tekinteted?